

posthus i Aarhus, at gøre det saaledes, at det kan slaa til i en tilstrækkelig Fremtid. Jeg vilde derfor i og for sig ikke mene, at 300,000 Kr., $\frac{1}{10}$ af den aarlige Indtægt, vil være for meget at anvende en Gang for alle paa denne Bygning, men der kan vel ogsaa for $\frac{1}{4}$ Mill. bygges et Posthus, som vil kunne tilfredsstille. Men hvad jeg vil beklage, er, at Sagen bliver forsinket i Aar, og at den Sum, der bevilges, kun vil kunne strække til til at ryddelig gøre Pladsen og forberede Bygningen til næste Aar. Derved er selvfølgelig intet at gøre nu, men naar Sagen næste Aar kommer til at foreligge for Finansudvalget og det høje Ting, vil jeg haabe, at man ikke vil se for smaat paa Forholdene.

J. Hage: Jeg ønsker med et Par Ord at omtale Ændringsforslag Nr. 251, som angaar Bevilling til et Laan til Sletten Baadehavn til et Beløb af 10,000 Kroner, der forrentes med $3\frac{1}{2}$ pCt. og afdrages med 500 Kr. aarlig. Jeg burde være taknemlig paa Havnens Vegne, men jeg tilstaar, at jeg tillige er lidt bedrøvet over, at Vilkaarene ere saa haarde, at der ingen Udsigt er til, at de kunne opfyldes. Jeg ved meget vel, at det er almindelig Skik, at der ydes Laan baade hist og her paa Betingelser, som man ikke kan opfylde. Derved demoraliseres Befolkningen. Her er nu det særlige Tilfælde, at denne Befolkning ikke resterer med en eneste Øre. I Finansaaret 1879—80 blev der tilstaaet dem en Bevilling, som skulde afdrages med 500 Kr. aarlig, og der resterer ikke en eneste Øre, og de skyldte, naar Afdraget i denne Maaned er præsteret, 4,500 Kr.; de have betalt hvert eneste Afdrag. Nu vil man nøde dem som saa mange andre til at sige ja til disse Betingelser, fordi de ere nødte til at tage dem, og saa maa de bag efter lade staa til; naar de saa ikke kunne præstere Afdrag og Forrentning, maa de komme med Andragende, og saa kan man jo ikke godt smide dem ud af Hus og Hjem og tage deres Redskaber fra dem. Det er en meget uheldig Fremgangsmaade. Havnen kan selvfølgelig ikke vente at faa saa gunstige Betingelser, som de have opnaaet andre Steder, som f. Eks. Skernaadalen, hvor de ere blevne fuldstændig fri for Renter. Det kunde de aldrig tænke paa her, men at de skulle svare $8\frac{1}{2}$ pCt. i Renter og Afdrag i hvert Fald i det første Aar, idet de skulle svare $3\frac{1}{2}$ pCt., altsaa 350 Kr. i Rente og 500 Kr. i Afdrag, det er for meget for den lille Havn. Jeg vil haabe, at den ærede

Finansminister, naar det maatte vise sig, at de ikke kunne overkomme, hvad de som ærekære Mænd gerne ville præstere, fordi de have paataget sig det, i senere Aar vil modificere Betingelserne saaledes, at det bliver muligt for dem at opfylde dem.

Ministeren for offentlige Arbejder (Juul Rysensteen): Det er mig selvfølgelig en Glæde ogsaa af den ærede Ordfører (C. Hage) at faa konstateret, at der har været det bedste Forhold mellem Finansudvalget og mig. Det har været mig en Glæde at forhandle med Udvalget, og jeg haaber, at det ad Aare skal være mig en lige saa stor Glæde, og at der maa komme ligesaa fyldige Resultater ud af vore Forhandlinger, som der er kommet paa Budgettet i Aar. Jeg takker den ærede Ordfører og de øvrige ærede Talere for deres Udtalelser i Dag, og jeg takker navnlig den ærede Ordfører for hans Udtalelser om Anlægget ved Hee (Nr. 248), idet jeg ganske skal anvende Bevillingen, som er givet, i Overensstemmelse med de Udtalelser, som ere faldne fra den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører nævnede alt, hvad der var givet paa § 6, og jeg kan kun takke Finansudvalget, fordi det har tiltraadt det, som virkelig var nødvendigt at tiltræde, naar Godsbanegaarden nu bliver færdig.

Med Hensyn til Aarhus Posthus kan jeg godt forstaa, at det ærede Medlem for Aarhus (Høegh-Guldberg) gerne vil have det saa flot som muligt, men som Garant for Statskassen i saa Henseende maa det ogsaa være mig en Pligt at skaffe det samtidig saa godt og saa billigt som muligt, og jeg nærer den Forventning, at begge Dele skal kunne lykkes mig ved Hjælp af den Sum, som der her er stillet til Raadighed. Der har ved offentlige Statsarbejder regeret en vis Flothed, og det er ikke min Hensigt at være med til, at Staten absolut skal opføre monumentale Bygninger paa saadanne Omraader, men det er min Hensigt at virke til, at dette og alle andre Statsforetagender, hvis Opførelse ligger i min Haand, kunne gøres billigst muligt og for Formaalet bedst muligt. Det skal ogsaa være min Bestræbelse her, og jeg skal vide at holde mig inden for de af Ordføreren angivne 250,000 Kr. til Aarhus Posthus. — Med Hensyn til § 19, B., hvor Skibsfører Weidemanns Enke er anført, maa jeg erkende, at Krav paa mere end 420 Kr. har Enken ikke. Jeg havde dog haabet, at man vilde have udvidet Pensionslovens Regel noget mere,